

Struket!

Här är all text som strukits mellan 10 november och 10 december.

Sånglösa

Hallå! Var är du? Du måste lyssna? Pronto, var är du? Du kan inte bara försvinna sådär!

Pronto

Du går med din hund. Den drar, den sliter, du skriker: *Men slu-uta!*

Sång:

Jag gråter, det låter så dumt som det är

Jag gråter, och kan aldrig sluta

Jag låter och gråter för mina besvär

Jag gråter och kan inte njuta

Jag gråter, det låter så dumt som det är

Jag gråter för att jag är ledsen

Jag låter och gråter för mina besvär

Jag har inga andra intressen

Ugglan

"Ingen är förutan röst, detta borde va en tröst

Sjunga kan ju varje man, blott han släpper modet fram"

(skall arbetas om)

Pronto

När man skjuter kanon får ingen stå bakom. För det blåser dit. Eld. Så där kan man inte vara. Då brinner man upp. Som en råstekt tupp.

Men hon var framför. Hon var framför.

Hon ville att flickor ska få gå i skolan. Då sköt de henne. I huvudet. Sköt de henne i huvudet.

Pronto

Står man framför blir det håll. Stora kulor stora håll. Små, små kulor mindre håll. Det gick inte bra. Inte alls.

För hunden är död, hunden är död.

Skogen

*Den som vill hitta sin egen röst
Måste först finna inre tröst
Börja leta i ditt bröst
Även om känslan därinne är höst*

Fyra saker skall du klara

*Nu när du med oss skall fara
Modet får du inte spara
Det är ditt liv du skall försvara*

Så ropa hej och kuckeliku

Och fatta att det (är) bara du
Som skall slåss som ett jehu
Ja, lyssna noga på oss nu

Skogen

I snövita lager lyser mörkret på andar som seglar som dimma i luften.
De jagar i vinden, hetsar och klandrar, de leker runt linden och testar varandra.

Ugglan

Ho ho så jobbigt det var. Så högt upp. Men nu lämnar jag dig. Hej då.

Sånglösa

Hejdå

Olgan

Välkommen till Stupet. Här börjar din resa idag. Du skall få se nå'n du tror du känner och du skall få tre uppgifter att lösa.

Sånglösa

Jo. Jag ser en liten flicka. En vanlig liten flicka ser jag. (nu ser hon ett barn istället)

Olgan

Kan du se något dåligt i spegeln?

Sånglösa speglar sig plötsligt glatt och länge.

Sånglösa

Massvis. Inga problem!

Pronto

Ha ha ha! Ha ha ha! Här har du verkligen chansen att glänsa! Äntligen nåt du är riktigt bra på!

Olgan

Vad ser du?

Sånglösa fortsätter spegla sig.

Sånglösa

Ledsenhet, dystyret, ensamhet, sånglöshet, osäkerhet, feget, dålighet...

Pronto avbryter...

Pronto

Du är kort, du är ful, du är smal, du är fet. Du kommer att gå bet! Bet, fet, smet!

Sånglösa

Tyst!

Olgan

Det räcker så!

Nu kommer den sista uppgiften. Du skall titta i spegeln igen och nu du skall hitta nå't bra däri. Något du tycker är positivt.

Hon håller upp spegeln igen. Sånglösa tittar försiktigt, blygt och förfärat.

Olgan

Kan du se nå't som är bra?

Sånglösa

Nej!

Hon ryggar tillbaks. Olgan följer efter.

Olgan

Fel svar! Två försök till.

Pronto

Jag visste det, visste det. Detta var för svårt för dig. Alldeles hopplöst omöjligt.

Olgan

Kan du se nå't som är bra i spegeln?

Sånglösa försöker verkligen. Prövar vinklar, olika avstånd, kisar, håller händerna för ögonen.

Sånglösa

Mmm... Joo...

Nej! Jag kan inte. Får inte, kan inte, vill inte... Får inte, kan inte, vill inte...

Pronto

Vadå får inte? Dummer! Det är ju meningen du skall pröva!

Olgan

Fel svar igen! Ett försök till. Du måste göra det nu!

Sånglösa närmar sig försiktigt spegeln och liksom försöker se på riktigt. Öppna stora nyfikna ögon.

Sånglösa

Nej. Jo, ja... Kanske... Kanske...

Olgan

Vad är det du ser?

Pronto

Säg nåt då, då. Säg nåt då, då.

Sånglösa

Jag... ser... nån som är... som är envis. Envis och stark.

Pronto

Vackra ögon, finfin näsa, en riktig snygging har vi här. Wow!

Olgan

Bra! Fantastiskt bra. Du klarade det. Klarade det. Jag visste det. Jag kände det.

Sånglösa

Någon med stora ögon som ser lite ledsna ut, men de gråter inte hela tiden.

Pronto

Ja hur skall det gå. Det här blir för svårt. Du som alltid bara är ensam. Gömmer dig för folk, gömmer dig för folk.

Bogdir

Du skall få chansen att se allt det Hemligan gömt uti Hemligans skrin.

Bogdir

Du får gråta för Melissa också. Sen kan du ta avsked. Hon bor bland molnen och har det bra. En gång skall du följa henne dit där alla som funnits fortfarande är. Alla som funnits fortfarande är.

Pronto

Hörde du! Du skall få träffa henne!

Bogdir

Vad är det?

Sånglösa

Det är ringen pappa hade när de gifte sig. De var så vackra. Mamma och pappa. För några år sedan försvann den. Precis innan det onda började...

Bogdir

Vad var det som hände?

Sånglösa

De grät och grät i ett halvårs tid...

Bogdir

Lägg nu ringen sakta ner, bredvid bandet plats där e'!
Öppna skrinet och ta fram, nästa sanning från din saga.

Bogdir

Du måste våga hela vägen. Det är först då det hemligas grepp kan släppa taget om dig.

Bogdir

Nu skall du också lägga mobilen där. Du skall snart få sörja i lugn och ro. Sörja så du kan fortsätta leva och inte bara gråta.

Bogdir

Då tror jag det är dags att pröva något som kan råda bot på det.

Sånglösa

Det är ingen idé. Jag har provat allt. Det är bara stopp. Bara stopp.

Pronto

Som en propp! Tyvärr är det sant. Bara sant.

Bogdir

I brunnen finns två amuletter. Håller man en i varje hand kan man önska sig nå't man verkligen vill.

Bogdir vevar i brunnens spel och får upp amuletterna. Han ger dem till Sånglösa.

Bogdir

Här har du. Pröva nu.

Sånglösa andas in och ut. In och ut. In och så kommer första ljudet.

Sånglösa

Kraa-aa-ou-krrr-ee-i-xxxxliiee-aaa-o--iiiiiii...

Bogdir

Så ja. Det är inget farligt. Ställ dig vid kanten och känn brunnen kraft. Blunda och försök igen.

Sånglösa går fram till brunnen och kramar amuletterna.

Sånglösa

Kraa-aa-ou... Aah... (Skrän.)

Pronto

Pröva så här.

Väser ljust. Sånglösa gör samma.

Pronto

Sen så här.

Så leker de ljudligt sig fram från pressande väs till klingande toner i en musikalisk scen.

Bogdir

Det var väl det jag trodde. Du är en av de starka. Nu skall du se om din röst kan nå, ända till brunnens botten. Luta dig ner och du ser dig själv i spegeln där nere i brunnens botten. Du skall sjunga och se om hon svarar. Sjunga starkt så det når enda ner.

Pronto

Gör det. Du klarar det.

Sånglösa lutar sig över kanten, ser sig själv och sjunger plötsligt ett koloratur som är överraskande starkt och vackert. Orkestern svarar i sång och ekon i en slags kort liten fuga.

Bogdir

Hör du. Hon svarar. Då har du lyckats. Hemligan har gett dig minnen åter och i brunnen fann du rösten igen.
Sitt nu vid skrinet en sista gång, och öppna skrinet nåt rim (sång??)

Sånglösa

Det är den. Det är den vi sjöng på sommaren. Sommaren innan hon dog.

Hon börjar sjunga lite.

Sen tar hon en av de andra speldosorna och börjar spela.

Sånglösa

Det är den. Den vi sjöng med mamma på julen.

Bogdir

Ja. Nu är du fri.

Dina kära får du en gång träffa, där det som funnits fortfarande är. Det som funnits fortfarande är.

Skynda dig nu. Ugglan kommer snart för att hämta dig.

Bogdir

Du är mogen nu, för en ny tid. Nu lämnar vi dig, fri och stark.

Adjö Wilhelmina. För visst är det så du heter? Så du heter egentligen. Adjö.

Ugglan kommer.

Ugglan
Ho ho ho. Vad bra du var.

Pronto
Visst var hon!

Ugglan
Nu skall vi hem till mamma och pappa. De väntar oroligt på sin flicka. De kommer att bli så lyckliga när de ser att hon inte bara gråter.
Och när hon sjunger sin egen sång...
Då gråter de en gång...
Av ren och ljuvlig lycka...

Sånglösa börjar med den tredje speldosan. (Vad håller hon den mot nu?)

Sånglösa
Det är den. Det är den! Hennes favorit. Som hon sjöng med mig, varje kväll. Varje kväll.